

trænger til videre Motivering. — Jeg kunde dog, da jeg nu har Ordet, ønske at høre nogle Ord angaaende, hvad Justitsministeren har anført om enkelte af de foreliggende Forslag. Der er da først § 9, sidste Stykke, hvor der er bestemt, at Politiet skal kunne anholde Personer, om hvem det maa formodes, at de ikke have lovligt Erhverv, naar de ikke paa Forespørgsel kunne gjøre Rede for, hvorledes de ernære sig. Man vil see, at Udvalget har været enigt om heri at foreslaae en betydelig Indskrænkning, saaledes at denne Ret ikke skulde kunne anvendes mod Nogen, som ikke tidligere har været straffet for Eienomsforbrydelser, Betleri eller Løsgængeri. Den ærede Justitsminister yttrede i den Anledning, at det jo ikke let vilde falde Nogen ved Politiet Ansæt ind, at benytte denne Ret overfor Folk i Almindelighed; det vilde let vise sig, at den kun vilde komme til Anvendelse, naar den Vedkommendes Ydre dertil gav Anledning. Dette har netop bestyrket min Frygt; jeg gjorde netop det Hensyn gjældende under Sagens første Behandling, at, hvorledes en Persons Ydre end er, er man opfordret til at beskytte ham mod en vilkaarlig og utilbørlig Behandling fra det Offentliges Side. Jeg betragter enhver Mand saaledes, at saalænge han ikke henvender sig til nogen Anden om Hjælp, saalænge han ikke betler eller paa anden Maade falder sin Medmennesker til Byrde, saalænge han klarer sig selv, uden at Nogen kan paasige ham, at han overskrider Lovene, bør han have samme Frihed og samme Ret overfor Politiet som alle Andre. Politiet skal ikke, fordi han har en pjaltet Trøie paa, kunne udøve anden Ret overfor ham end overfor Den, der gaar med de smukkeste Klæder og har Nøgler baade for og bag. Hvad enten det er Folk, der komme fra Provindserne eller ikke, forandrer for mig ikke Sagen i mindste Maade. I det Dieblis, en Mand optræder betlende, har Politiet ifølge Bestemmelsen i det samme Stykke i § 9 Ret til at anholde ham og forøvrigt forfare efter Lovgivningen, men saalænge han, som sagt, reder for sig selv, besørger selv sine Afgifter, de være store eller smaa, og ikke foretager sig noget Andet, som berettiger Politiet til at anholde ham, skal dette ikke kunne an-

holde ham under det Foregivende, at han skal opgive, hvoraf han ernærer sig. Det er udgaaende fra denne Betragtning, at jeg har været med til at stille Forslag om en Forandring af dette Punkt i Lovforslaget. — Den ærede Justitsminister har gjort forskjellige Indvendinger imod Forslaget til § 11 under Nr. 31. Jeg anseer det ikke alene for rigtig, men for nødvendigt, at man med Hensyn til Politiets Indskriften beholder klart fremstillet den Forskjel, som Grundloven allerede gjør mellem Forsamlinger under aabn Himmel og Forsamlinger under Tag. Jeg anseer det som Noget, man skal forhindre saa meget som muligt, at denne Adskillelse i Lovgivningen bliver udslettet. Jeg troer, man bør holde det strengt fast, at Forsamlinger under aabn Himmel skal Politiet kunne forbyde, naar der af dem kan befrygtes Fare for den offentlige Fred, og at Forsamlinger i Huus har Politiet Ret til at overvære. Ved disse Bestemmelser i Grundloven er Forskjellen i Politiets Ret overfor disse Forsamlinger antydet, og det er denne Forskjel, som er fastholdt i de to Dele af Forslaget under Nr. 31. Den ærede Justitsminister har med Hensyn til Affattelsen af Forslaget gjort nogle Bemærkninger, som vistnok ere meget begrundede. Jeg skal være meget villig til at indrømme, at der ikke er bestemt Noget, forsaavidt saadanne Forsamlinger ingen Ledere have, og jeg kan ogsaa være villig til at indrømme, at maatte det, som er udtrykt her, kunde udtrykkes noget tydeligere, men forsaavidt Forslaget skulde blive vedtaget, vilde det overordentlig let kunne rettes mellem anden og tredje Behandling, naar Justitsministeren vil bidrage Sit til, at Redaktionen bliver saaledes, at han kan finde den tilstrækkelig klar og tydelig; Udvalget i det Hele vil vistnok ogsaa være tilbøjeligt til at gaae ind paa en saadan Forandring, naar kun den Tanke, som i Forslaget er udtrykt, bliver fastholdt. — Mod Forslaget under Nr. 32 af det ærede Mindretal, der skulde træde istedetfor det Forslag under Nr. 31 af Fleertallet, som jeg nu har omtalt, har jeg den Indvending at gjøre, at det er utydeligt; det er affattet saaledes, at det giver Politiet en vilkaarlig Myndighed, som Ingen kan optræde bestemt imod og er-